Explicació de vot en la constitució
de l'Ajuntament de Barcelona

Saló de Cent, 24 de maig de 1983

Intervenció de Jordi Solé Tura (P.S.U.C.)

Senyores, senyors:

Es un cert contrasentit que els portaveus dels grups representats a l'Ajuntament hagim de fer ara l'explicació pública d'un vot que per definició és secret. Per això entenc que aquesta explicació pública no es refereix tant al vot emès com a la visió que cada grup polític té de la composició de l'Ajuntament, de les tasques que pensa fer-hi i dels problemes generals del nou mandat que avui comença.

Dit això, haig de manifestar que tal com haviem anunciat públicament des de feia dies els tres regidors del P.S.U.C., en nom dels quals parlo, hem votat la candidatura presentada pel Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE) en la persona del Sr. Pasqual Maragall.

Els nostres vots eren necessaris i indispensables per tal de donar a la candidatura del Sr.Pasqual Maragall la majoria absoluta. Però en cap moment no hem fet d'aquesta circumstància una qüestió de regateig ni hem volgut condicionar l'emissió del nostre vot a cap mena de negociació.

Tal com hem dit en el curs de la campanya electoral nosaltres voliem i volem a l'Ajuntament de Barcelona una majoria d'esquerres, perquè entenem que aquesta és la majoria que la ciutat de Barcelona necessita per enfrontar-se amb els problemes que avui té. Creiem també que aquesta és la majoria que el país necessita i volem contribuir a que sigui efectivament la majoria que s'acabi consolidant a tot arreu, respectant el pluralisme real de les forces d'esquerra, encara que en aquesta contesa s'hagin produits zones i moments de tensió.

A Barcelona la majoria d'esquerres vol dir, com així ha estat en el passat immediat, una majoria formada per socialistes i comunistes.

I és evident que [redacted] en funció dels resultats electorals aquesta majoria només pot votar [redacted] avui com a alcalde el Sr. Pasqual Maragall.

Per això l'hem votat sense condicionaments i ens sentim satisfets d'haver contribuit a donar-li la majoria absoluta. [redacted] Com a regidor i com a amic felicito el Sr.Pasqual Maragall i li desitjo una tasca fecunda en aquest nou mandat que avui comença.

Si el nostre vot favorable a la candidatura del Sr.Pasqual Maragall és una qüestió de principi també ho és, però, la nostra participació com a partit, com a P.S.U.C. en la majoria real del nou Ajuntament. No hem condicionat una cosa a l'altra, però hem insistit en formar part de la majoria en condicions dignes i així ho hem expressat també públicament.

Hem insistit en això per tres raons. Primera perquè, com ja he dit, considerem que Barcelona necessita una majoria d'esquerres, que aquesta és l'exigència manifestada pel sufragi popular i que aquest sufragi no ha atorgat a cap partit el monopoli de la representació, ni de la dreta, ni del centre ni de l'esquerra. Hi ha un pluralisme polític clar i net i aquest pluralisme es manifesta també en el si de les forces d'esquerra.

Segona, perquè el P.S.U.C. és considera hereu i continuador de la millor tradició municipalista de Barcelona de les lluites impulsades per les Associacions de Veïns i per les diverses entitats representatives dels barris. Del P.S.U.C. han sortit moltes de les iniciatives i moltes de les concepcions que han configurat els programes municipals de les forces d'esquerra.

Tercera, perquè els comunistes, els militants del PSUC, hem governat l'Ajuntament de Barcelona juntament amb els companys socialistes en els darrers quatre anys i volem afirmar la continuïtat de l'obra realitzada i també de l'obra empresa i no acabada. En aquest sentit, vull retre homenatge a les dones i als homes del P.S.U.C. que han romàs fidels fins el darrer moment a la representació que havien rebut i que han contribuït decisivament, sovint en circumstàncies ben difícils, a consolidar les bases del nou Ajuntament democràtic. El nostre agraïment i el nostre homenatge, doncs, a Josep Miquel Abad, Jordi Conill -- avui novament regidor --, Guillem Sànchez, Manuel Gómez Acosta, Josepa Bas i Francesc Obón.

Els regidors del P.S.U.C. som conscients de la relació de forces expressada a Barcelona per les darreres eleccions en el si de l'esquerra. Però també ho som del pluralisme real de la nostra societat, especialment entre les classes populars. ~~Des del lloc que ocupem, i perfectament conscients del nostre paper, els regidors del P.S.U.C. ens esforçarem per fer funcionar una majoria coherent i estable, que reflecteixi al màxim els programes de les forces que la componen.~~

Sabem que una majoria es homogènia no sols quan els seus diversos components ho afirmen sinó quan actúa de tal manera que és capaç de resoldre i sintetitzar les diversitats reals que la recorren, diversitats que no passen únicament per la línia divisòria dels partits sinó que poden obeir sovint a les incitacions plurals d'una societat que també és plural. Una majoria funciona o no, es consolida o no, en funció de les opcions que pren davant els grans problemes. Nosaltres tenim la voluntat clara de consolidar i estabilitzar la majoria de l'Ajuntament de Barcelona, però sense que això signifiqui la pura i simple absorció del seu component minoritari ni la renúncia a coses irrenunciables.

~~Dit això, sabem que no és bo ni convenient fer de govern i d'oposició alhora i que si en un moment determinat el pluralisme real es converteix en diferenciació insuperable cal saber optar entre una cosa i l'altra.~~ intentar

El PSUC ha entès, entén i entendrà -- perquè aquest és el seu projecte polític -- que en una societat plural com la nostra no és possi-

ble cap projecte seriós de transformació social que no es fonamenti en aquest pluralisme. Personalment em sento particularment orgullós d'haver estat l'introductor de la referència al pluralisme polític com un dels valors superiors del nostre Estat social i democràtic de dret a l'article primer de la nostra Constitució. I precisament perquè creiem en el pluralisme entenem que aquest és un valor que s'imposa a tots i que, per tant, ha de ser respectat i fomentat per tots. El pluralisme no sols val des d'un angle minoritari sinó també des de tots els altres i, molt especialment, des de l'angle majoritari.

El nou Ajuntament comença a caminar amb un important capital adquirit: el dels quatre anys anteriors. Es cert que encara ens manca el marc legal adequat, que no tenim la legislació bàsica de règim local que ens faria falta i que, per tant, no tenim encara la Carta Municipal que necessitem.

Sabem també que no tenim encara els recursos suficients per fer front a les tasques d'un Ajuntament com el nostre, sobretot en un moment de crisi econòmica en què la població tendeix a demanar als Ajuntaments més serveis i més prestacions.

I sabem quina ciutat que tenim, una ciutat heretada dels darrers quaranta anys, amb una densitat descomunal i uns enormes problemes urbanístics. En els darrers quatre anys, la majoria d'esquerres a l'Ajuntament ha aturat molts desgavells, ha començat a ordenar el desordre, ha recuperat coses que semblaven perdudes o que estaven a punt de perdre's, i, en definitiva, ha posat les bases per emprendre una nova etapa, la que avui comença. Com a membres del PSUC i, per tant, de la majoria de l'anterior Ajuntament ens sentim corresponsables de l'obra feta i també d'allò que no s'ha fet o d'allò que es podia haver fet millor.

El període que avui comencem es fonamenta, doncs, en una obra i en una experiència individual i col.lectiva. No partim de zero. Però seriem uns inconscients si no veiessim que la nova etapa s'inscriurà encara en una fase de crisi econòmica que en algun moment pot donar lloc a formes de crisi social aguda i que, per tant, els projectes i les accions de govern es realitzaran en el marc d'una crisi sino que hem de combatre en la qual no ens hem d'instal.lar però que condicionarà moltes opcions.

En aquest context, els propers quatre anys seran decisius per la solució correcta dels dos grans problemes que avui tenim a Barcelona; la ciutat i l'Ajuntament que volem. La ciutat, en primer lloc. Barcelona és el Cap i Casal de Catalunya, element essencial i indispensable per la consolidació i el dinamisme futur de la nacionallitat catalana, Barcelona és una de les dues grans ciutats d'Espanya i ha de ser un motor fonamental de la prosperitat, el progrés i la solidaritat de tots els pobles d'Espanya en el marc d'un Estat democràtic avançat. Barcelona és una gran ciutat mediterrània i europea, i ha de ser un factor de progrés, de pau i de civilització en un continent dividit encara en múltiples fronteres, en sistemes socials diferents i enfrontats i sotmès a una terrible pressió armamentista.

Barcelona és, alhora, el centre d'una zona metropolitana en la que conviuen ciutats i pobles tan o més malmesos que la nostra ciutat estricta però que en aquests darrers quatre anys d'Ajuntaments democràtics han recuperat, si més no, la consciència col.lectiva de poble o de ciutat.

Molts dels problemes actuals i, sobretot, molts dels problemes del futur immediat, ja no es poden solucionar des del'àmbit estricte de la nostra ciutat i fan necessària una nova i creadora forma de col.laboració amb el nostre entorn metropolità, més enllà de l'estricta Area Metropolitana. Ens equivocariem, però, si no entenguessim aquesta nova forma de col.laboració com una col.laboració autèntica, que respecti i potenciï la personalitat de cada poble i de cada ciutat. Ni podem convertir aquests pobles i ciutats en nous suburbis d'una ciutat macrocefàlica ni podem fer-ne simples centres de recepció dels problemes que nosaltres no volem. Aquest serà, sens dubte, un dels nostres reptes principals, De la seva justa solució en depèn el futur de tots, no sols a llarg termini sinó també en allò que concerneix a qüestions més immediates però d'enorme abast de futur, com és ara la de l'Olimpiada de 1992, que tots ens hem d'esforçar per fer realitat. Des de Barcelona haurem de saber impulsar, doncs, mecanismes de coparticipació, d e diáleg, de col.laboració i connectar amb els impulsos que ens arribin des d'altres ciutats i pobles, fins a culminar en un autèntic Pacte Metropolità, vella reivindicació nostra que ens alegra veure compartida per altres. Només sobre aquesta base pot tenir projecció de futur la Barcelona que volem.

Aquesta perspectiva va lligada a una altra. A la Barcelona actual hi conviuen massa Barcelones diverses, massa desigualtats. De Pedralbes a Can Clos hi ha poca distància geogràfica, però una enorme distància social. A Barcelona cal posar avui l'accent principal en la potene

ciació dels barris, recuperant la personalitat dels barris tradicionals i creant les condicions perquè en tinguin els barris de creació recent. Recuperar i crear espais, donar a cada barri nous centres, potenciar els equipaments, renunciar definitivament als projectes monumentalistes heretats del passat i entendre els possibles nous centres urbans com a punts d'articulació d'uns barris renovats i enriquits és, al nostre parer, la clau de volta d'un model d'urbanisme i, per tant, d'un model de ciutat que és també un dels elements que donarà sentit als acords de majoria en el futur immediat.

I lligat a tot això un Ajuntament que ha de tenir com a eixos principals dos conceptes proclamats per gairebé tothom, però que no estic segur que tots entenguin de la mateixa manera: la descentralització i la participació.

La descentralització no sols és necessària per al millor funcionament de l'Ajuntament, per a la racionalització de les seves estructures. Es també una condició necessària -- bé que no suficient -- per fer realitat la participació ciutadana.

No hi pot haver participació sense potenciació dels barris i del teixit d'entitats i associacions. Barcelona té una gran tradició de moviment associatiu. Ara no sols hem de potenciar aquesta tradició sinó que hem de convertir el moviment associatiu, ric i divers, en el fonament d'una autèntica participació ciutadana. Aquí necessitarem molta imaginació creadora, molta capacitat de diàleg. Però ens juguem en la tasca el sentit mateix de la democràcia municipal i per tant de la democràcia en general, no sols com a concepte sinó també com a pràctica viscuda per cada ciutadà. La democràcia és el vot, però també és el diàleg, el control responsable, la capacitat d'escoltar i de convèncer, la recerca permanent de majories creadores en cada gran problema.

La participació és també una garantia per a la preservació d'un aspecte essencial de la nostra nacionalitat catalana: el principi, proclamat al nostre Estatut d'Autonomia, de què es ciutadà de Catalunya tot aquell que viu i treballa aquí. Creiem que avui hi ha seriosos perills de divisió dels ciutadans de Catalunya en funció de la llengua o del lloc de naixement i que el nostre deure, des de les institucions i des de fora d'elles, és lluitar perquè aquesta divisió no es produeixi. Això vol dir una política institucional concreta, tant en el terreny cultural com en el dels equipaments, però vol dir sobre tots, una política de diàleg, de potenciació de les associacions, d'integració, és a dir, de participació.

Amb aquest ànim, amb aquesta visió general dels problemes, els regidors del P.S.U.C. ens disposem a enfrontar-nos amb les responsabilitats que ens pertoquin, ~~en el cas de la majoria d'esquerres~~. La nostra felicitació a l'amic Pasqual Maragall i, amb ella, el nostre compromís de futur al nou Ajuntament.